

Hvad drømmer du om?

Indledning: Inception

Billedet her er taget fra filmen Inception, som var en af de bedst sælgende film i 2010. I Inception er Leonardo DiCaprio en dygtig tyv, når det handler om den farlige kunst at udtrække værdifulde hemmeligheder der, hvor folks sind er mest ubeskyttet, nemlig i deres dybeste underbevidsthed under søvnens drømmestadie.

Men i denne film skal Leonardo opnå det nærmest umulige: Implantation. Dvs. han skal ikke bare stjæle en idé fra offeret. Han skal det stik modsatte, nemlig **implantere en idé i offerets drømme, der for altid vil ændre personens mål i livet...** Så med andre ord: I Inception er underbevidstheden gerningsstedet. "**The Mind is the scene of the crime**" er undertitlen. Filmen spiller på, hvor afgørende idéerne i vores drømme er for vores mål og livsforløb.

Vi har sat spot på drømme her i januar. På hjemmesiden står der: *Hvad drømmer du om? Skal alle drømme være realistiske? Hvad kan vi forvente af vores liv med Gud og hinanden? Hvilke drømme er fra Gud, og er der drømme, der må dø?* Vores drømme er bestemmende for alt i vores liv.

Den lille snurretop på billedet sætter Leonardo i gang, når han falder i søvn og overgiver sig til drømmene. Hvis den bliver ved med at dreje, er han i drømmeverdenen, og hvis den går i stå, er han i virkeligheden (TJEK!!). Det vi skal gøre sammen er at gå ud i den virkelige verden, for at tænke over de drømme, vi hver især har. Hvem roder med dine drømme? Hvem bestemmer over dine drømme? Er der en idé, som en dygtig tyv ubemærket har plantet i dine drømme, og som for altid ændrer på dine mål?

Implantation af afguder

Det første bud i Moseloven lyder sådan: *Du må ikke have andre guder end mig.* 2. mos, 20, 3. Og Luther forklarer hvad dette indebærer sådan: *Hvad betyder det at have en Gud, eller hvad er Gud? En Gud kaldes det, som man venter sig alt godt fra, og som man tager*

sin tilflugt til i al nød. Altså er det at have en Gud intet andet, end at man af hjertet stoler og tror på ham. Det, du knytter dit hjerte til og stoler på, er i virkeligheden din Gud. Luthers store Katekismus.

Jeg ved ikke, hvad du går og drømmer om. Om du har nogen ønsker for 2011 eller nogle nytårsforsæt. Men det, der er afgørende ift. om vi trygt kan hengive os til vores drømme, er dybest set, om der er sket en implantation af en afgud - et alternativ til Gud. Og ved indgangen til et nyt friskt år tror jeg, det er en rigtig god idé lige at skanne vores drømme og se efter, om Leonardo eller en anden har været forbi og plantet en afgud i vores drømme? **Testen**, som vi kan bruge, er meget enkel: Vi må spørge os selv, hvad gør jeg, hvis jeg mister det, jeg går så meget op i, hvad det nu end er? Hvis vi mister noget, vi er glade for, oplever vi stor **sorg**. Vi græder, vi har brug for trøst fra venner, fra kirken. Jesus sørgede også. Han oplevede dette. Men hvis vi mister noget ultimativt, noget der i vores drømme har fået status som Gud, så bliver vi **fortvivlede**. Vi tænker: Alt er slut. Nu kan jeg lige så godt dø. Jeg har mistet min ægtefælle, jeg har mistet mit barn, jeg har mistet mit job, jeg har mistet en ven, jeg har mistet en mulighed for at gøre noget eller blive noget, jeg virkelig havde ambitioner om. Nu er mit liv ødelagt.

Når der huserer en afgud i vores drømme, så siger vi til os selv: Jeg vil gøre ALT for dette ene. Vi mennesker er skabt til at give os selv til noget andet, til Gud, men når der er noget andet end ham, vi i vores drømme vil give ALT for: Vores tid, vores penge, vores tanker, vores hjerte, vores sjæl, vores styrke. Intet offer er for stort: Vores helbred, vores børn, vores ægteskab, vores integritet, hvad som helst, så har vi en afgud ombord.

Jakob, Lea og Raket

Jeg vil gerne fortælle om nogen kendte personer fra GT, som fandt ud af, at der var plantet afguder i deres drømme. Afguder, som ændrede deres mål og ødelagde deres liv. Det drejer sig om Jakob, Lea og Raket.

Velsignelsen er gud

Jakob havde en tvillingebror, Esau, som blev født først, og derfor skulle have sin fars velsignelse som den førstefødte, når han blev voksen. Men Jakob havde den idé plantet i sine drømme, at HAN ville have den velsignelse! Den plads, som Gud skulle have haft i hans drømme, som den hans hjerte var knyttet til, var overgivet til idéen om en førstefødselsret. Så en dag udgav han sig for at være Esau og bedrog sig til sin fars velsignelse.

Men som så ofte når en afgud får plads i vores drømme, så kommer den som en boomerang tilbage til os... Jakob, som selv havde forrådt og snydt og bedraget, møder sin overmand Laban. Det er den meget spændende og menneskelige historie, vi skal dykke ned i:

Laban havde to døtre, den ældste hed Lea og den yngste Rakel. Lea havde kønne øjne, men Rakel var helt igennem smuk og dejlig. Jakob var allerede forelsket i Rakel, så han sagde til Laban: »Jeg vil arbejde for dig i syv år, hvis du vil give mig din yngste datter, Rakel, til kone.« (Det var langt over den normale tarif for en brud) »Det er i orden!« sagde Laban. »Jeg vil hellere have, at hun gifter sig med dig end med nogen uden for slægten.« Så arbejdede Jakob for Laban i syv år for at få Rakel. Årene fløj af sted, som var de dage - så forelsket var han. Da dagen kom, sagde Jakob til Laban: »De syv år er gået, så jeg vil gerne giftes med Rakel nu.« Så indbød Laban alle naboerne til en stor bryllupsfest. Men da det blev aften, tog han sin datter Lea og gav hende til Jakob, og Jakob lå hos hende. Laban gav Lea sin slave Zilpa til tjenestepige. Først næste morgen opdagede Jakob, at det var Lea! »Hvor kunne du dog gøre sådan noget imod mig?« råbte han rasende. »Jeg har tjent dig i syv år for Rakel, har jeg ikke? Hvorfor har du så bedraget mig?« »Tag det roligt,« forsvarede Laban sig. »Her til lands plejer vi ikke at bortgifte den yngste før den ældste. Vent til bryllupsugen med Lea er forbi, så skal jeg nok give dig Rakel - hvis du altså vil arbejde syv år mere for mig!«

1. mos. 29, 15 - 30

Laban har to døtre, Lea og Rakel, og Jakob bliver helt forgabt i Rakel. Laban får ham til at arbejde for sig i 7 år for at få lov at gifte sig med Rakel, men i festens postyr er det Lea, som bliver sendt ind til Jakob. Om morgenen, når det bliver lyst, opdager han til sin rædsel, at det er Lea, der ligger ved siden af ham i ægtesengen. Tænk at være Jakob og tænk at være Lea. Et mareridt for begge parter!! Pludselig synes Jakob ikke længere, at det er ok at snyde! Sådan er det ofte, når vi skal smage vores egen medicin.

Romantik er gud

Jakob havde fået en ny afgud plantet i sine drømme, og den afgud var **romantisk kærlighed**. Jakob arbejdede gerne 14 år for at få Rakel: *Årene fløj af sted, som var de dage - så forelsket var han*. For han havde det ligesom Leonardo i Inception. Han var gift med en kvinde, som døde men som stadig huserer i hans drømme. Hun er hans afgud i

drømmenes rige. For dem begge er romantisk kærlighed blevet noget det, de knytter deres hjerte til og venter sig det gode af.

Måske har du været i biografen her i ferien eller set nogen musikvideoer. Og det kan jo være du har set "Far til fire vælter Nordjylland" – men mange af de andre film har et meget stærkt budskab om romantisk kærlighed. Helten og den meget sexede kvindelige birolle har ofte et passioneret fysisk forhold til hinanden. Det er menneskeligt umuligt for dem at holde fingrene fra hinanden, så de vælter bogstavelig talt alt ned fra køkkenbordet, fordi det åbenbart tager alt for lang tid at gå ind i soveværelset... og alle teenagerne sidder og tænker – okay er det SÅDAN kærlighed er! Vi har næsten bygget en kultur op om sex og romantik. Antropologen Ernest Becker beskriver det sådan her:

Det moderne menneske har stadig brug for at føle sig som en helt, at vide, at hans liv gør en forskel i det store perspektiv...han har stadig brug for at indgå i noget større, i en altopslugende mening i tillid og taknemmelighed...når han ikke længere har Gud, hvordan skal han så gøre det? Noget af det første, der falder ham ind, er den "romantiske løsning"...Den selvforherligelse, han i sin inderste natur har brug for, søger han i sin kærlighedspartner. Kærlighedspartneren bliver det guddommelige ideal i hvilket man kan realisere sit liv. Alle åndelige og moralske behov bliver samlet i ét menneske...kort sagt genstanden for kærligheden bliver til Gud...når alt kommer til alt, hvad er det så vi vil opnå, når vi løfter en kærlighedspartner op på niveau med Gud? Vi vil have forløsning – intet mindre.

Vi mennesker har brug for noget, der giver vores liv mening og ligesom river os ud af alt det forudsigelige. Vi er skabt med et behov for at transcendere det, der ligger lige for, at der er noget mere, noget magisk. På mange måder har sex og romantisk kærlighed fået den plads Gud nok engang havde i vores samfund, som det der kan indfri dette behov...

Når romantik ikke længere er et krydderi, en velsignelse men en idé i vores drømme, der er blevet et guddommeligt ideal, så har vi det ligesom Jakob: Vi vil gøre ALT for den person, vi er forelsket i. Vi vil gå på kompromis med os selv, vores værdier og vores andre relationer. For i virkeligheden så er vi ude på at blive **frelst**, forløst fra vores meningsløse liv. Vi vil ligesom ud over os selv og smelte sammen med noget andet. Kan I huske den første store film med DiCaprio: Titanic? Rose siger som en gammel kvinde, når hun kigger tilbage på sin passionerede kærlighedsaffære med Jack: *There was a man named Jack*

Dawson and he saved me in every way a person can be saved. Dette er en præcis formulering af denne "romantiske løsning" på vores behov for at *føle, at vi indgår i noget større, i en altopslugende mening.* Det er denne idé, der gør, at konen i Inception ikke bare er Leonardos store kærlighed, hun er hans frelser, og at Rakel ikke blot er Jakobs store kærlighed, hun er hans frelser. Og det er budskabet i rigtig mange film og sange: Du og jeg har brug for at blive reddet. Vi har brug for at finde os en soulmate, for vi bliver først frelst, når vi finder vores livs kærlighed. Den meget populære danske sanger Medina hylder denne "romantiske løsning":

Medina. Perfection:

*Jeg føler mig så ensom når du ik' er her
og jeg ved ikke hvad du gør ved mig, men det er så godt
vi ser hinanden alt for lidt men det er bedre end ingenting jayay.
og du tager mig til en himmel jeg aldrig troed' jeg sku' mærke, troed' jeg sku' føle
Med dig er jeg mere glad end folk har set, jaa..
hos dig er jeg mere lykkelig end jeg troede man kunne blive.
Du har det hele man i alverden skal have. årh, baby, du er perfektion, er du lavet til mig?
Er du mon lavet til mig? Tænkte de på mig, da de lavede dig?
Er du mon lavet til mig?*

Det er faktisk en lovsang – ikke til Gud men til den "romantiske løsning" på vores behov for Gud.

Men der er to store problemer med at lade den idé at romantik er det, der vil være forløsningen for mig som menneske, blive plantet i vores drømme:

1. Jakob tænkte: Når jeg først bliver gift med Rakel, så er min lykke gjort, så er jeg forløst. Men efter festen og rusen, så stod solen op, og ved siden af ham lå LEA!! Og det er egentlig et rigtig godt billede på, hvad der ALTID sker, hvis et andet menneske, en kæreste, en bedste ven skal være den, der forløser os eksistentielt. Når dagen gryer så viser den person sig at være Lea og ikke Rakel. Når dagen gryer, så opdager du og jeg at den person på ingen måde kan gøre det for os, som vi havde håbet. Når dagen gryer opdager vi, at vi stadig er ensomme. Den person gav ikke mit liv en altopslugende mening. For det hul kan intet menneske fylde ud: Kun Gud kan fylde vores behov for at være i berøring med noget transcenderende og evigt:

*Herre, du har skabt os til dig,
og vort hjerte er uroligt,
indtil det finder hvile hos dig.*

Kirkefaderen Augustin

2. Det andet problem med at gøre romantik til Gud i vores drømme er, at den person, vi har løftet op som vores drømmes omdrejningspunkt, bliver knust af det behov, vi forventer at han eller hun skal dække. Ingen kan løfte den opgave at være et andet menneskes afgud. Ligemeget hvor godt eller fint et menneske er, kan han eller hun aldrig dække dine behov. Ingen kan være gud for os. Intet andet menneske er altid lyttende, rummelig, følsom, tålmodig, til rådighed, kærlig... Det menneske vi løfter op i vores drømme på denne måde vil blive knust under vores krav og forventninger. Mange ægteskaber og venskaber er blevet ødelagt på denne konto.

Sejr over rivalen er gud

Men romantisk kærlighed er ikke den eneste idé, der kan blive plantet i vores drømme som en afgud. Tænk på Lea! Lea var i den situation, at hun voksede op i en familie, hvor hendes søster altid var overlegen, den smukke, en rival hun aldrig kunne slå. Den morgen, hvor Jakob vågner med et skrig, fordi han ser hende og ikke Rakel, er derfor hendes værste mareridt. Den idé, den tanke, at vinde over Rakel blev det, Lea sætter sin lid til kan frelse hende som menneske.

Hvad gør vi, når vi har en konkurrent som altid vinder, altid er overlegen, altid får opmærksomheden, altid får mere kærlighed? Vi bliver krænkede, vrede og bitre på den måde, Gud har skabt os. Vi tager afstand fra vores udseende eller evner eller plads i familien eller vores begrænsninger. Jeg tror, vi alle kender dette. Men du ved, hvornår en idé om at slå en konkurrent ikke længere har plads som afgud i os. Det er, når vi er glade for den Gud har skabt os til at være, når vi har fred med vores egne evner, udseende, begrænsninger. Når du kan takke Gud for den søskende, den kollega, den ven, som engang var en rival med fred i sindet.

Gud kender til vores nederlag, og han er ikke ligeglad. Han elsker dig og mig. Det er ofte ensomt at have et knust hjerte, fordi ingen helt forstår. Men Gud forstår dig. Det vidste Lea ikke. Så hun var desperat efter at opnå det, der i hendes drømme skulle frelse hende: Jakobs kærlighed.

Lea fødte en søn, som hun kaldte Ruben. 1 »Herren har set, hvor ulykkelig jeg er,« sagde hun. »Men nu vil min mand sikkert elske mig!« Snart efter blev hun igen gravid og fødte en søn til, som hun kaldte Simeon. »Herren har hørt, at jeg blev tilsidesat, og derfor gav han mig en søn mere,« sagde hun. Senere blev hun igen gravid og fødte nok en søn, som hun kaldte Levi. »Siden jeg nu har født tre sønner,« sagde hun, »må min mand da føle hengivenhed for mig.«

Tre sønner får hun med det dybe håb i hjertet, at nu vil hendes mand Jakob elske hende. Nu vil den sammensmeltning med en mand, som hun sådan havde sat sit håb til, endelig lykkes. I hendes verden så var alt andet lige meget ift. den ene ting at være genstand for Jakobs kærlighed. Men først når hun føder sin fjerde søn Juda, kommer tingene på plads:

Så blev hun igen gravid og fødte en søn, som hun kaldte Juda. »Nu vil jeg prise Herren!« sagde hun. Så fik hun ikke flere børn i nogen tid.

1. mos 29, 31 – 35

Der skete noget med Lea, hun oplevede på en eller anden måde Guds kærlighed og opgav den idé, der havde fået plads i hendes drømme. Guds kærlighed kom til at blive hendes håb, det hun satte sin lid til!

Et barn er gud

Måske går du og sammenligner dig med andre og tænker: De har det hele. Det kunne handle om job, udseende, din økonomi, anerkendelse, succes. Den idé, der var blevet plantet i Rakels drømme, var idéen om at få et barn. Det var det hun tænkte ville være forløsningen for hende, det der skulle give hendes liv mening. Hun siger til Jakob: *Da det gik op for Rakel, at hun ikke kunne få børn, blev hun jaloux på sin søster. »Giv mig børn eller jeg dør!« klagede hun til Jakob.* 1. Mos. 29, 35

Og måske har du noget i dit liv og dine drømme som du siger: Giv mig det eller jeg dør. Men du og jeg er ikke skabt til at sammenligne os eller at få det gudsskabte hul, vi har i os - behovet for at opleve at vores liv giver mening, at vores eksistens ligesom løfter sig til at være noget, der er mere end blot et pust i sivet - dækket af andet end Gud selv! Rakel siger: Uden børn er mit liv forbi! Det har ingen mening, ingen værdi. Jeg kunne lige så godt dø. Men mine og dine drømme skal ikke have noget andet end Gud som Gud! Vi vil miste vores gode helbred, vores gode udseende(!), vores hukommelse, vores status, vores job,

vores forældre, måske vores ægtefælde eller et barn. Men vi vil aldrig komme til at miste Gud:

Jeg er overbevist om, at intet i hele universet kan skille os fra Guds kærlighed - hverken engle eller åndsmagter, hverken det, som eksisterer nu, eller det, som vil komme i fremtiden, hverken himmelrummets eller havdybets kræfter. Nej, intet i livet - end ikke døden - kan rive os ud af den kærlighed, som Gud har vist os gennem Jesus Kristus, vores Herre!

Rom 8, 38 - 39